

Kjøberen ikke. Dersom der kun var Tale om en Tønde og Tøntet videre, saa var det en anden Sag, men naar der paa Kornloftet er en Sæk, der skal indeholde en Tønde, saa veier den, fyldt med Korn, paa Grund af Dvermaal meget mere, end den efter den hollandske Vægt skulde veie, og naar man derpaa skal finde det Rigtige, saa skal der efter min Mening være Tale baade om Vægt og om Maal. Jeg troer, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 2den Valgkreds (M. Hage), som er saa kyndig i disse Sager, seiler, naar han i Fremtiden hellere vil hjælpe sig aldeles uden Maal, thi det er ikke nok, at jeg s. Ex. siger, at jeg kjøber 12 Løpd. Rug, thi jeg vil hellere have 8 Skpr., som veie 12 Løpd., end 9 Skpr., som veie det Samme. Her er jo imidlertid kun Tale om, hvad en dansk Tønde skal veie, og jeg troer, vi kunne meget godt overlade til de Autoriteter, der blive bemyndigede til at give Indberetninger, enten at give dem efter dansk eller hollandsk Vægt, og saa lade Enhver anstille sine Beregninger derefter, thi hollandsk Vægt er nu, som allerede fremhævet, saa bekendt, at jeg troer, det kommer omtrent ud paa det, hvorledes Indberetningen gives. Der er anført Endeel mod § 1 af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (C. C. Møller), men, hvorom nu Alting er, saa er det en Kjendsgjerning, som ogsaa det ærede Medlem selv har tilstaaet, at Geistlighedens tidligere Indberetninger i Reglen have været høiere end de verdslige Embedsmænds. Dette søger det ærede Medlem at begrunde deri, at Geistligheden ogsaa tør gjøre Regning paa det Dvermaal, de skulle have; men har dette da hidtil været ubekendt for den verdslige Dvirghed? Har den ikke beregnet dette Dvermaal, eller har ingen Anden end Geistligheden vidst, at Præsten skulde have Dvermaal? Det skulde da være ganske besynderligt, om Herredsfogden

ikke ogsaa havde vidst det. Naar dette Dvermaal er begrundet i ældre Bestemmelser, saa maa den verdslige Dvirghed, synes mig, være kommen til Kundskab derom, og den maa i saa Fald ogsaa have taget Hensyn dertil. Det ærede Medlem finder ikke, at vi skulle foretage Forandringer i det Bestaaende, naar vi erkjende, at det er ret og billigt; nei, det er fuldkommen rigtigt, men naar vi erkjende, at det er uret og ubilligt, saa skulle vi foretage Forandringer deri. Jeg hører just ikke til dem, der troe, at denne Lov vil indføre store Forandringer i det Bestaaende, men jeg siger, at den opfylder et Billighedshensyn, og selv Følelsen af at være tilfidesat, at det er nægtet En at paatale sin egen Interesse, er ogsaa Noget. Naar Sogneforstanderskaberne, der repræsenterer Tiendeyderne, søle sig tilfidesatte, som nu er Tilfældet, idet de navnlig ikke ere berettigede til at give Indberetninger, som tages tilfølg ved Beregningen af Capitelstarten, saa er det uundgaeligt, at en stor Masse troer sig fornærmet, hvad enten de saa ere det eller ikke. Det hører nu engang til de menneskelige Svagheder, det kan ikke blive anderledes, og naar det ærede Medlem trøster os med, at Tiendeyderne dog ere repræsenterede ved Sognefogden, saa have vi jo dog hørt, at Herredsfogden ikke er bunden ved hans Erklæring, men ofte gaar hen til en Kjøbmand og spørger, hvad Prisen er, saa man kan egentlig ikke sige, at Dverne blive repræsenterede gennem Sognefogden. Geistligheden er naturligtvis repræsenteret, hvert Sogn ved sin Præst, og, at Sogneforstanderskaberne blive det paa den anden Side, synes mig derfor ret og billigt. Jeg troer, som sagt, ikke, at denne Lov vil gjøre store Forandringer i de hidtil fremkomne Resultater med Hensyn til Capitelstarten, men det forekommer mig dog, at det, vi forlange, kun er, hvad der maa kaldes ret og billigt.